

Ali se vračamo v barbarstvo?

Umori se zadnje čase pri nas strahotno množe — Nad tem žalostnim pojavom bi se morali resno zamisliti

Ljubljana, 27. novembra. Zadnje čase so pri nas umori in po boji na dnevnem redu. Casopise se polni s krvavimi storijsami, in menda ljudje celo pričakujejo, da je v listih stalna rubrika o umorih in pokojih. Moralno ogroženje ljudi je prikelo do vrhnica ob zvezrinskem Mallijevem umoru, vse je obsojalo strašen zločin in vsi so pričakovali, da bo napravila ostra sodba močan vtis na ljudstvo. Toda zdi se, da se je sprožil strašen plaz, da je bil Mallijev umor samo začetek. Sprožil se je plaz, ki grozi pokopati nas, uničiti, zdi se, da se vračamo v barbarstvo, toda ne v zdravo, naravnovo barbarstvo; vsi znaki kažejo, da se pogrezamo v dekadenci.

Zgolj moraliziranje je zdaj nedovoljno brez ponena, skoraj smešno in anahronizem. Ce ljudstvo ni več duhovno zdravo, tedaj je izgubilo cut za moral, tedaj je zanj moraliziranje brez haska, moralu mu je prazna beseda. In zdaj mora človek resno podvomiti v zdravje našega naroda ob tako strašnih pojavih, ki so nedvomno edinstveni med kulturnimi narodi. Ali je še kdo med civiliziranci toliko zločinov, kot zadnje čase pri nas? Nehto se spomni na Cankarjeve besede, da so ob protireformaciji pri nas nobiljše ljudi, nekaj jih je pobegnilo, a ostala je le drah. Pri tem se tudi spomni, da so med vojno populi zopet najboljše ljudi, mlađi so pa rasili v strašnem moralnem vzdihu. Ta in oni se bo spomnili tudi na alkohol, ki nas zastriplja zahrtno in skriva, da se tegi niti ne zavadem. A nedvomno je, da je med nami nekaj nezdrevoga, da so zločini, ki se širijo s strahotno naglico zlasti zadnje čase resen opomin ter opozorilo: To se pojavi dekadenc!

Zdi se, da smo povsem brez moći proti temu zlu, da smo zagazili v močvirje, ki iz njega ni izhoda. Plaz se ne da več ustvari. To je strahotna usodnost in človek je brez moći proti njej. Gnido se je razširila že tako, da bi jo lahko odstranili le z veliko operacijo, toda bolezen bi še vseeno čutil dolgo. Ali se sploh zavedamo, koliko je med nami duševno manj vrednih ljudi, koliko je dedno obremenjenih? Ali nadziramo te ljudi, ali jim branimo razmnoževanje? Nedvomno ni pretirano, da recemo, da je pri nas tretjina potomcev alkoholikov. In koliko jih je žrtve vojne, uničenih živcev! In kdo se zanimal za neštete izgubljene eksistence in otroke revnih staršev, ki

si morajo služiti kruhu, se predno so končali osnovno šolo? Ti otroci žive v pravem pomenu besede divje, brez ljubezni in vzgoje. Duševne sposobnosti zamore v alkoholu, kajti tradicija je, da otrok stopa v fantovstvo s tem, da dokaze, kako ga zna nositi. Razen tega je pa tudi tradicija, da fantje kažejo svoje junashvo s pretepanjem. Sramota pa je, da se pretepu izognas ter ce ne znaš izzivati. Tudi pisanje glasno pri načinu načinu ter ga obdajamo z glorio tradicije. Ponosni smo na pisanje, priljubljeno črto narodovega značaja vidimo v njem. Zato je že vsak poskus borbe proti alkoholu pri nas obsojen vnaprej na neuspeh. Toda vprašanje pisanje, je treba reševati v sociološkem okviru, v kompleksu drugih vprašanj, ki smo jih prav tako zanemarili.

Priznati moramo, da živimo klub temu, da se pristevamo h kulturnim narodom, neurejeno, nereglirano, neke vrste divje — ce hočete, divjaško — življenje. Zato tudi ne vidimo vzroku. Le od časa do časa moraliziramo ter se vprašujemo po vzrokih moralnega propagada. Vprašati se bi pa moralni tudi po skrajnih posledicah, kam drvimo. Dolgo smo si ohranili nacionalno bit, toda ali smo si ohranili pravo narodovo zdravje, ali imamo bodočnost? Sprito pojavor, ki se tako množe zadnje čase, obledi ves stajaj Še tako hvalisane kulture in kulturnosti, ki se na njo tako radi sklicujemo. Nad tem bi se morali zamisliti, ce se sploh o tem mislimo.

Značilno pr. zverstvih zadnjega časa je, da morilci niso tisti najbednejši, ki nimajo strehe, ne kruha, ki so goli in bosi gostje cest. More ter rojajo oni, ki se niso bili lačni. Ko še niso spoznali bede. Groza na navdaja ob misli, če bi začeli moriti vsi oni, ki zdaj prosičajo za kruh, ki romajo iz kraja v kraj brez cilja, nekateri obupani, drugi malodušni, največ jih je pa otopeli Dokler je še čas, bi moral začeti misiliti na te ljudi, bi se moral spomniti, da ni zasebna zadeva, ce se nesteri bore za bozno življenje ter čakajo, da bi jih kobilist ter nudili svojo delovno in življenjsko slo.

Ali se ni dovolj zločinov, dovoj, da bi se zginali, da bi se zamisili nad njimi — zamisili se nad našč skupno usodo? To je vprašanje, ki je od njega odvisna naša bodočnost.

Nedelja, ki preraja meščane

Srečni smo lahko, da se je v teh težkih časih normaliziralo tudi vreme

Ljubljana, 26. novembra. Dneve, kakršen je bil včerajšnji, mora upoštevati in opevati kronist iz najrazličnejših razlogov. Pomisli morate, da je znamenost včerajšnje nedelje povzdrogovalo nešteto predavanjan, intimnih in javnih pripovedi, začetek Miklavževe sezone, poročja snega in še posebno mastno blato. Doživel smo zopet dan, ki vpliva tako blago dejno na meščane, da so ob ponedeljkih povsem prerojeni.

Vdano prevzemata kronist hvaležno nalog, da piše o meščanskem preporodu v znamenju zdehanja. Lepo po vrsti bi bilo treba opisati včerajšnje dogoditev, da bi bila slika naših kulturnih prizadevanj in zadevničin včlan veličastnejša. Zgodovini je treba ohraniti vse, kar se godi te dni, čeprav se ne godi drugega, kot da se cedi blato, kjer se je vedno cedilo in se bo na včne čase. Pri nas nimamo le ene ljudske univerze, nešteto jih je, prav za pravima vsako društvo svojo. Zato so naša predavanja tako znamenita. Ob sobotah in nedeljah dosežejo višek, toliko jih je, da jih listi ne morejo niti vseh uvrstiti v svoje beležnice. Naše ljudske univerze delajo s polno paro, a Mariborčani in Celjani nam kljub temu očitajo, da nimamo ljudske univerze. Morda se niso bili v naših gostilnah, ker bi se sicer prepričali, da je v vsaki drugi gostilni fakulteta. Zborovali včeraj nismo nikjer, kar je nekaj izrednega, saj je pri nas toliko društva, da se komaj zvrste z občinskimi zbori vse leto. Poročevalcem nazadnje zmanjši superlativ in ne morejo več dostojno preceniti dela vseh prepotrebnih organizacij ter poročajo o vseh zborovanjih po enem in istem formuliju. To bi morali na vsak način pojasniti čitateljem, da bi ne misili, da gre vedno le za eno in isto društvo. Tako n. pr. opozarja nedeljski kronist čitatelje, da se to poročilo nanaša na včerajšnjo nedeljo in ne morda na katero drugo, ki jo je opeval lani.

Razne proslave, predavanja, koncerti in drugi neizogibni nedeljski dogodki niso edini vplivali včeraj na meščane. Velik potomen je treba prispevati tudi vremenu. Treba je namreč povedati, da smo izredno srečni, ker se je končno v teh časih, ko se vse konsolidira, takoreko normaliziralo tudi vreme. Menda že pol leta je nebo elegantno sive barve. Dežuje ali sneži vsak dan, da se ne more nihče pritoževati nad prahom in nad presuhim zrakom. Knajpanje po nekaterih ulicah je postalé že lepa tradicija. Blato je tu in tam tako fino, da pronica celo skozi gumijasto obutve. Zato je postal nahod narodna bolezen, kar je neprečenjivega pomena za duševno zdravje meščanov, ki se lahko dobro izkhaijo. Zaradi tako ugodnih klimatičnih prililk je tudi posebno znamenita ljudska vremenska postaja v Zvezdi. Meščani se zelo boje, da bi se vreme ne sprevglo, tako skrbno nadzirajo padanje barometra. Znano je, da se najbolj vneti vremenslovcu penzionisti, ki proumenijo ob vremenski hišici tudi ob najhujšem dežju in snegu. Včeraj so pa imeli še druge skrbi. Čitali so, da je pogorela slovita igralnica v Nici, zato so se moralni prepricati na lastne oči, če ni doletela enaka usoda njihovega Monte Carla v Tivoliju. Med posebne dogodke seveda moramo pristeti včerajšnji sneg. Ponosni smo nanj kot na vse, kar je našega. Nedvomno ni nikjer snežilo tako lepo, kot pri nas, če je sploh še kje drugje. Kaže pa, da bo treba ustavoviti društvo za zaščito ljubljanskega smerga, ker nam vselej tako hitro skopni.

Iz Ptuja

Zopet požar na Dravskem polju. Dne 21. t. m. okoli 22. ure je nenašoma začelo goreti v skedenju posestnik Erl. Jožeta v Zlatolici. Pogorelo je z opeko krito gospodarsko poslopje kakor tudi vsa stranska prostorna poslopja, parma, svinjaki: zgorelo je dalj 100 kg koruze, 1000 kg sena, 1000 kg sena, 1000 kg slame, ena svinja in poljsko orodie. Skupna škoda je ceni približno na Din 20.000. Kako je ogenj načel, se še ne va. Ni izključeno, da je na skedenju počival popotnik, ki je vrgel proč gorečo vžiglico. Orožniki o tem poizvedujejo. Na pomoci so prihitali gasilci iz Sv. Janža, katerega se je posrečilo z vaščani ogromi pravačenja.

Nevaren vlotilec pod ključem. Orožniki so aretirili Fürsta Milana, brezlega čepljarja iz Huma na Solli, ki je bil osumljen, da je v zadnjem času v Halozah izvrl vel vlotom v vinčarije ter odnesel vse, kar mu je prišlo pod roko, ukradene predmete pa dobro vnovčil. Orožniki so načeli pri njem Din 8250. Mož je izpovedal, da se mora počati s tatvinami, ker ne dobi službe. Ljudje se ga boje, ker je presezel v kazničnici 20 let. Izročili so ga sodišču.

Zopet roparski umor

V Vidmu pri Krškem je bila umorjena 63 letna vdova Marija Juvančičeva

Videm pri Krškem, 27. novembra.

Ves brežiški okraj strahuje zadnja leta nevaren zločinec in morilec. Javnost se ni pozabila zverinskega umora samotarke Ivaščeve, ki je bila pred štirimi leti umorjena v Stari vasi bližu Krškega in nepočasno je ostala tuji umor zakoncem Antonu in Marije Ivanšek v vasi Bukošek, občina Zakot, tri četrt ure hoda od Brežic, ki sta bliža umorjena v oropana letos 15. septembra. Orožniki so sicer v zvezi s tem umorom zretiali nekega moškega, a je dokazal alibi in so ga moral izpoliti. Prav tako je močno vznemirila prebivalstvo tudi zagonečna smrt Rusine Marije Uherne - Timofejevne, katere okostje so našli dobre 3 km od Krškega, na odcepnu banovinske ceste proti Guncam. Uhernikova je sicer zapustila poslovilno pismo, vendar je na njej na smrt zelo zagonetna. Poleg okostja so namreč našli lepo zloženo njen obraz.

Danes je pa vse prebivalstvo pod vtipom novega strahotnega zločina, ki po svoji okrutnosti prav nič ne zastaja za zadnjimi umori v Sloveniji in močno spominja na umor starke Ane Goršetove na Slatniku pri Novem mestu. Umorjena je bila 63-letna vdova po posestniku v gostilnici Marija Juvančičeva, ki so jo našli v soboto popoldne

z žilko rano, prizadejano z nožem v levo sence.

Umorjena je bila v lastni hiši, stojec sredi Vidma blizu cerkve.

V hiši je ropar vse premetal in prebrkal, očividno je iskal denar. Pokojna Juvančičeva je bila baje precej premožna in nedavno je na Bizejski prodala hišico, za katero je dobila večjo vsoto.

Kako okrunen, brezskrben in cincen je bil morilec, priča dejstvo, da je po zločinu nož in okrvavljeni roke obriral v prtljaku, po položil k umorjenki. Po zločinu je dalj časa zadrževal v sobi in jo tudi ponesnašil.

O umoru so bili obveščeni orožniki v Senovem, ki so uveli obširno preiskavo. Kakor pripovedujejo ljudje, so videli v soboto približno opoldne nekaj moškega, ki je preskočil plot pri vodovinem travniku in tekel, koliko so ga nesle noge, oziraje se na vse strani. Neznanec je bil srednje postave.

nosil je tudi črno brado. En prst je imel obvezan, včasih pa napravil vtip, ki je vodil v občino. Ljudje domnevajo, da ima morilec vse omenjene žrtve na vesti, kajti značilno je, da so bili umorjeni večinoma samotarke in samotarci.

TARZAN KRALJ DŽUNGLE

S Šentjakobčani na morju

Ljubljana, 27. novembra. Na morju, da, kajti dobra veseloga Dover-Calaise, ki so jo igrali v soboto in nedeljo za stoti nastop gut. Baranova, se odigrava vse tri dejanja na krovu luksuzne jahte sovražnika žensk Sandercrofta, ki so polno parc križari že 20 let po vseh morjih.

Jubilantka Baranova, ki je v soboto praznovala lep diletantski jubilej, si je zato priliko izbrala vlogo mlade reporterke glasila O'Halloran, prav za prav glavno vlogo, kajti ona je tista, ki prinese na Uljko življenje med posadko, ona vzmeli starega sovražnika žensk Sandercrofta, ona razpaljila ljubezen poročnika Macleana, zanj se zanimajo vse, od kuhanja do stevarda, do oskrbnika in ladijskega zdravničnika, zanj se vneti tudi vši mornarji. To je skratka pesem ženi in njeni lepoti. Baranova je nelahko vlogo sigurno predstavljala. Prvo dejanje, tako tudi tretje, ni imelo (deloma tudi zaradi vadbine) potrebnega tempa, v drugem, ki je bolj tudi najbolje igrano, se je Baranova še razvila. Škoda, da ni njenega vloga razposajene hravosti, preveč je resna, preveč filozofiranja je v njej. Pa klub temu je pa Baranova, kot edina ženska na ladji, izvrsto podala.

Košak v Sandercroft je bil zelo umerljivo in lepo podan, masko je imel prav dobro. Oficirski zbor se predstavlja glasila O'Halloran, prav za prav glavno vlogo, kajti ona je tista, ki prinese na Uljko življenje med posadko. Pri razstavljanju je postal črkostavec Karel Kocmura, ki je prisel slučajno blizu in sploh ni vedel, kaj gre. Njega je Goršek udaril z ročico tako močno po glavi, da mu je prebil lobanje in mu je otok ves obraz. Kocmura je padel, a se je pozneje zopet pobral. Po tem juškamčinu so napadli pobegnili, Kocmura so pa moral z reševalnim avtomobilom prepeljati v bolnično, čeprav se je branil, češ, da ni niti hudega. Revez ni sluit, da so njegove ure stete. Proti jutru se je njegov položaj poslabšal, ker mu je udarila v močlane.

Pokojni Kocmura je bil eden najboljših in najinteligentnejših strojnih stavcev. Več let je služeval v Narodni tiskarni, zadnja leta je bil po uslužbeni v Učiteljski tiskarni. Bil je oženjen ter oče treh neprskljivih otrok, poleg tega je moral pa skrbeti tudi za brata in sestro. Tako je ostala zdaj šestčlanska družina brez rednega sodelišča. Snoči je bil aretiran tudi član druge družbe, čevljar Just Godnič, ki je opazil Gosteta čez usta, da so mu nabrekli z izvračanjem, da jih je nasprotna družba izvračala, toda preiskava je pokazala, da so sami izvračali preprič in da sta se Goršek in Ahac za napad pripravila. Krepeljca, oziroma ročici sta imela pripravljeno že za vrat. Zato je policija vseh pet daval skrbljic sodelišča. Snoči je bil aretiran tudi član druge družbe, čevljar Just Godnič, ki je opazil Gosteta čez usta, da so mu nabrekli z izvračanjem, da jih je nasprotna družba izvračala, toda preiskava je pokazala, da so sami izvračali preprič in da sta se Goršek in Ahac za napad pripravila. Krepeljca, oziroma ročici sta imela pripravljeno že za vrat. Zato je policija vseh pet daval skrbljic sodelišča. Snoči je bil aretiran tudi član druge družbe, čevljar Just Godnič, ki je opazil Gosteta čez usta, da so mu nabrekli z izvračanjem, da jih je nasprotna družba izvračala, toda preiskava je pokazala, da so sami izvračali preprič in da sta se Goršek in Ahac za napad pripravila. Krepeljca, oziroma ročici sta imela pripravljeno že za vrat. Zato je policija vseh pet daval skrbljic sodelišča. Snoči je bil aretiran tudi član druge družbe, čevljar Just Godnič, ki je opazil Gosteta čez usta, da so mu nabrekli z izvračanjem, da jih je nasprotna družba izvračala, toda preiskava je pokazala, da so sami izvračali preprič in da sta se Goršek in Ahac za napad pripravila. Krepeljca, oziroma ročici sta imela pripravljeno že za vrat. Zato je policija vseh pet daval skrbljic sodelišča. Snoči je bil aretiran tudi član druge družbe, čevljar Just Godnič, ki je opazil Gosteta čez usta, da so mu nabrekli z izvračanjem, da jih je nasprotna družba izvračala, toda preiskava je pokazala, da so sami izvračali preprič in da sta se Goršek in Ahac za napad pripravila. Krepeljca, oziroma ročici sta imela pripravljeno že za vrat. Zato je policija vseh pet daval skrbljic sodelišča. Snoči je bil aretiran tudi član druge družbe, čevljar Just Godnič, ki je opazil Gosteta čez usta, da so mu nabrekli z izvračanjem, da jih je nasprotna družba izvračala, toda preiskava je pokazala, da so sami izvračali preprič in da sta se Goršek in Ahac za napad pripravila. Krepeljca, oziroma ročici sta imela pripravljeno že za vrat. Zato je policija vseh pet daval skrbljic sodelišča. Snoči je bil aretiran tudi član druge družbe, čevljar Just Godnič, ki je opazil Gosteta čez usta, da so mu nabrekli z izvračanjem, da jih je nasprotna družba izvračala, toda preiskava je pokazala, da so sami izvračali preprič in da sta se Goršek in Ahac za napad pripravila. Krepeljca, oziroma ročici sta imela pripravljeno že za vrat. Zato je policija vseh pet daval skrbljic sodelišča. Snoči je bil aretiran tudi član

PREMIERA LEPIH POPEVK V OPERETI

BIL NEKOČ JE MUZIKANT...

Ernest Verebes

Szöke Szakall

Vsako soboto nov »Paramountove zvočni tehniki, vsak torek »Foxove tehniki.
Predstave danes ob 4., 1/8 in 1/10 uri zvečer

Telefon 21-24.

ELITNI KINO MATICA

Telefon 21-24.

Dnevne vesti

Iz Ljubljane

— Proslava našega narodnega praznika na češkoslovaškem. V četrtek, na predvečer našega narodnega praznika, vprizore v Vinohradskem mestnem gledališču v Pragi premijero Feldmanovega »Zajca«, v petek 1. decembra bo v Mestnem domu pod pokroviteljstvom predsednika Masaryka slavnostni koncert jugoslovenske glasbe. Pridreže ga češkoslovaško-jugoslovenska liga, Slovenski zavod, Narodni svet ČOS, Osvršna matica gledaliških igralcev, Pevska obec, Jadranska Straža, Jugoslovensko kolo in akademsko društvo »Jugoslavija«. Omenjena društva pozivajo prasko javnost, naj s številno udeležbo izkaže ljubost in simpatijo do jugoslovenskega narodnega.

— Nagradni natečaj za osnutke lepkaka Ljubljanskega velesejma. Uprava velesejma razpisuje natečaj za osnutke lepkakov načinskega velesejma v letu 1934. Osnutki morajo biti izvedeni umetniško za litografski tisk, največ v štirih barvah. Format osnutka mora obsegati 63 x 95 cm. Besedilo: XIV. velesejem v Ljubljani, 30. maj-10. junij 1934. Crke besedila morajo biti dobro citljive. Avtor pravonagradjenega osnutka je zavezani sestaviti v litografskem zavodu tudi besedila v 5 drugih jezikih. Natačajnik morajo poslati z geslom opredeljene osnutke do 20. decembra t. i. opoldne ravnateljstvu Ljubljanskega velesejma. Istočasno morajo poslati točen naslov v zaprečenati kuverti, na kateri je navedeno geslo osnutka. Nenagrjenje in neodkupljene osnutke lahko dvignejo na tedajšnji med 15. januarjem in 15. februarjem. Predvidene so sledče nagrade: 1 po Din 2000, 2 po Din 500 in 2 po Din 250. Avtor pravonagradjenega osnutka dobri polovico nagrade takoj, drugo polovico pa, čim predloži litografski zavod poizkusni oditi.

— Vreme. Vremenska napoved pravi, da bo nestalo vreme, sneg. Že včeraj je pričelo snežiti v Ljubljani, po drugih krajih naše države je po deževalo. Najvišja temperatura je znašala včeraj v Splitu 16, v Zagrebu 5, v Ljubljani 3.6. iz drugih krajev ni poročilo o stanju temperature. Davi je kazal barometer v Ljubljani 750,4, temperatura je znašala 1.

— Pod vlak je skočil. Blizu Rume je skočil v sredo zvečer pod vlak agent Jakob Firde. Strojedobja ni mogel vlaka ustaviti in lokomotiva je vleka nesrečno dobitrib 500 m daleč, končno ga je pa odrinila s tira in obležal je ves razmesjan. V smrt je šel zaradi neozdravljive bolezni.

— Umobolna zapustila premoženje umobolni. Za češkega nadzornika v Velikem Bečkerku je bil še pod Avstrijo imenovan Bartol Szabo. Mož je imel lepo, toda umobolno ženo, ki mu je rodila sina Bartola. Sin je postal učitelji v Velikem Bečkerku, oženil se in žena mu je rodila sin kreativa. Nastreni sin je že v mladosti zblazel in umrl v umobolnici. Njegova vdova se je drugič poročila na Madžarsko. Stari Bartol je vzel k sebi 12letno deklico, da bi streghla njegovum umobolnemu. Po njegovi smrti sta ostali ženski sami in živeli sta skrivnostno življeno. Obe sta bili umobolni in je Šabova žena lani umrla, je Margita, ki jo je bil vzel Szabó k sebi, zabilo vsa vrata v hiši in ostala sama z mrtvo gospodinjo. Sele ko je truplo že snmrdelo, so ljudje vdrli v hišo in starko pokopalni. Margita se je pa oblekla v črno in izginila. Končno so jo našli v hiši obeseno z glavo navzdol. Izkazalo se je, da je bila starica zapustila v oporoki vse premoženje nji.

Pri boleznih srca in poapnenju žil, nagnjenosti in hravitvam in napadih kapi zasigurana »Franz Josefov« grenčica lahko izpraznjenje črevesa brez vsakega napora. Znanostna opazovanja na klinikah za bolezni krvnih cevi so izkazala, da služi »Franz Josef« voda posebno dobro starejšim ljudem. »Franz Josef« grenčica se dobri v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

— 15 samospovov za glas s klavirjem je izšlo v založbi pevskega društva Ljubljanski Zvon v Ljubljani. Zbirka se lahko naroča pri založniku, dobi se pa tudi v vseh knjigarnah.

— Kunčič Mirko: »Prigode krojačka Veseljačka« in druge pravljice. Izida Južnoslovenska knjigarna v Ljubljani 1933. Str. 80, cena broš. Din 26, vez. Din 36. Mirko Kunčič se je pojavil in uveljavil v mladinskem slovstvu brez hrupa. Mimogrede so že izšli trije zvezki njegove zbirke: »Iz tebe kotičkevega strička« (Najdenek Jokec, Za židano voljo, Ptitek z dve ma klijunkoma) in se mladini tudi tako priljubili, zato ga pozna ta tudi mnogo bolj nego odraslo čitatelje občinstvo. Otroci sami so pa gotovo najboljši kritiki. Z enakim zanimanjem in hvalenostjo bodo nedvomno sprejeli tudi ta detri zvezek, ki jim prinaša devet izbranih pravljic, pač slejkorje najpričutnejše čtivo otrok. Niso izvirne, le posnete so po Hauffu, Viemannu, Grimmu, Tolstem in drugih najboljših pravljicah svetovnega slovstva in že ta imena sama nam jamicijo najbolj za njih vsebinsko in obliko. Za Miklavž ali za božič bom pa težko našli za naše najmlajše primernejše darlice kot to lepo in s primernimi risbami bogato okrašeno knjigo.

upehom, kar mu je priznala kritika in tudi občinstvo. Ponedeljškov koncert Glasbene Matice ljubljanske bo brez dvoma zelo posmemben v našem koncertnem življenu, kadar malokateno mesto, ima Ljubljana po zalogi Glasbene Matice take koncerte in tako izvedene, da se more v resnici lahko ponosati z njimi. Vabimo vse, ki se zanimalo za koncertno življenje, na posebni lega koncerta, ko se izvaja Verdijev Requiem. Vstopnice so v predprodaji v Matični knjižarni.

— Danaski »Slogine večer komorne glasbe« ob 20. uri v Kino Dvoru bo nudil gotovo marsikaturom ljubljelu glasbe izreden užitek. Ljubljanski komorni trio (gg Müller čelo, Trost glosi in Svetel klavir) izvaja Chopinov g-mol in Goldmarkov e-mol trio, obe skladbi prepojeni s posebno lepoto, ki takoj osvoita vse poslušalce. Ne zamudite te prilike! Nizka vstopnina Din 2 do Din 10 omogoča vsakomur obisk tega večera. Opozorjam pa zlasti šolsko mladino na to prelepo komorno glasbo ter ji prav toplo priporočamo obisk. Vstopnice v predprodaji v Matični knjižarni in v trdki Pugelj na Miklošičevi cesti (palata Pokojniškega zavoda) ter zvečer ob 7. ure daleč pri večerni koncertni blagajni v Kino Dvoru.

— Li Težak južni sneg, ki je začel nalehati v debelih kosmih že včeraj popoldne in ga je prako noči zapadlo okrog 5 cm, je v mestu pa tudi v okolici potrgal na strome telefonskih in brzojavnih žic. V mestu so bil zjatraj prekinjene skoraj vse telefonske zveze, saj je bilo samo v Ljubljani potrganih 600 telefonskih žic. Pokvarjeni je bila tudi večina interurbanskih zvez in so bili možni pogovori le z Beogradom, Mariborom, Celjem, Domžalami in Trstom, vsi drugi kraji so bili v telefonskem prometu odrezani od Ljubljane.

— Li Proslava 1. decembra. Akcijski odbor bojni organizacij prosi vse zastopnike vabljene organizacij in društev, da se blagovolijo udeležiti zaradi podrobne dogovora o manifestaciji širšega sestanka, ki bo drevi ob 20. v tem dnu dvorani mestne magistrature. Prav tako prosimo, da se te seje udeležete tudi delegati tistih društiev in organizacij, ki jih akcijski odbor slučajno ne bi bil povabil zaradi pomanjkljivih podatkov, ker želimo, da se te manifestacije udeležete vse korporacije brez izjem.

— Li Z avstrijskega konzulata. Uradni tajnik avstrijskega konzulata g. Josip Stradner je premeščen k avstrijskemu poslanstvu v Varšavo. G. Stradner, ki je bil med svetovno vojno 9 let v Ameriki, po prevratu pa dodeljen avstrijskemu poslanstvu v Beograd, je prišel k nam leta 1921. V tem času se je g. Stradner prav dobro naučil slovenščine in pridobil si je tukaj mnogo znancev in prijateljev. Na novo službo mestu odpotuj 15. decembra Ljubljani bodo ohranili simpatičnega in ljubhevnega z živilsko večjo.

— Li Težka nesreča na železniški progi Sinodni okrog 20. je bil celovit zavrt državne železnic kulinice II. Vid Ivančevič že preko pred glavnim kolodvorom. Ker so bila tla zaradi brozge precej spolzka in vlažna, mu je nenadoma spodrušnilo in padlo na tir. Nesreča je hotela, da je bala tedaj privolj osebni vlak, ki je Ivančevič pažnil v stran. Ponarečenega železničarja, ki je bil poškodovan na glavi in tudi po vsem telesu, je reševalni avto preneljal v bolnico. Njegove noškozdbe so sicer težke, a je upati, da bo ratal pri življenu.

— Li Napad z nožem. Snofi se je vračal nekoveni mojster Ivan Kanta domov. V Kolezijski ulici ga je nekdo v tem napadel in z nožem sunil v levico. Kanteta so morali prepeljati v bolnico.

Iz Novega mesta

— Proslava ujedinjenja se bo praznovala kar na slovenske v Šokolskem domu. Novomeški Sokol, v katerem vre življeno življenje v televadnicu in na presevtem polju s predavanji, prosvetnimi večeri, ima na programu krasne točke, ki jih bodo izvajali člani in članice, deca in naraščaj ter sokolski orkester z mladinskim zborom. Slavostna akademija bo otvorjena s sokolsko koročnico, nakar sledi govor brata starostnika. Po predavanju železničarja, ki je bil poškodovan na glavi in tudi po vsem telesu, je reševalni avto preneljal v bolnico. Njegove noškozdbe so sicer težke, a je upati, da bo ratal pri življenu.

— Li Napad z nožem. Snofi se je vračal nekoveni mojster Ivan Kanta domov. V Kolezijski ulici ga je nekdo v tem napadel in z nožem sunil v levico. Kanteta so morali prepeljati v bolnico.

Vprašajte naše stare odjemalce

ako so na noš posrečje zadovoljni. Odgovor, ki ga boste dobili, je nam v ponos. Tudi vam ustrezemo!

Jos. Rojina, Ljubljana, Aleksandrova cesta štev. 3

— Li V Ljubljani umrl od 17. do 23. let. Herzogina Leopoldina roj. Babnik, 58 let, žena strokovnika drž. žel. v p., Martina, Celovška cesta 62. Graseeli Piter, 92 let, bivši župan ljubljansk in častni mestan. Mestni trg 25-II. Miklar Ludevit, 47 let, profesor drž. učiteljstva, Prično ulica 8, II. nad. Vrhovec Frančiška roj. Jelovčan. delavka tobčna tovarna. Mestni trg 8-II. Accetto Marijana roj. Zadnikar, 81 let, vodja zidarstva mojstra, Trnovski pristan 14-I. Prtekite Terezija roj. Marn, 46 let, žena služitelja Narodnega gledališča. Bžigrad, mala mestna hiša 1-IV. Kotolecky Angela roj. Herxel, učiteljica klasirja. Tyrševa cesta 2. Pogačnik Rozina, 30 let, tračnikinja, Kraja Petra trg 8-pr. — V ljubljanski bolnici so umrli: Jančič Rudolf, 48 let, poštni spravodnik. Loka, area Laško. Bohinc Peter, 59 let, čevljari. Tržač, Ljubljanska blica 13. Krničar Janez, 36 let, postnik. Dvorje 33. Drnovsek Katarina roj. Zötel, 47 let, zasebnica. Rimška cesta 23. Pečnik Avgust, 34 let, zasebni uradnik. Poljanski nasip 50. Kralj Ana, 2 meseca. Menges 155. Dolenc Marija, 6 let, hči delavca. Sp. Gamelin 28. Koželj Valentin, 38 let, zasebni uradnik. Kranj 11 pri Kamniški Bistrici. Jasenko Milintin, 33 let, železničar. Cerkvena ulica 21. Žagar Jozef, 44 let, delavec. Rožna dolina c. II-24. Gubenski Janez, 44 let, kofar. Krivica 43 pri Pilštajmu.

— Li Raynatelj Mirko Polič nam je pravil kot zborovodja Glasbene Matice ljubljanske zopet imponantan koncert, Nadstrel je Verdijev Requiem, delo, ki ga priznemo k bleščom svetovne glasbene literature. Raynatelj Mirko je eden 5 let zaporedom zborovodja Glasbene Matice, ki tak je vodil znamenito turnejo po Franciji ter razne koncerte v Ljubljani, v dravski banovini in v Zagrebu, vse z najboljšim.

— Li Raynatelj Mirko Polič nam je pravil kot zborovodja Glasbene Matice ljubljanske zopet imponantan koncert, Nadstrel je Verdijev Requiem, delo, ki ga priznemo k bleščom svetovne glasbene literature. Raynatelj Mirko Polič je eden 5 let zaporedom zborovodja Glasbene Matice, ki tak je vodil znamenito turnejo po Franciji ter razne koncerte v Ljubljani, v dravski banovini in v Zagrebu, vse z najboljšim.

Meščani se še vedno sramujejo revščine

Težke žrtve doprinašajo, da bi ohranili na zunaj videz imovitosti

Ljubljana, 27. novembra.

Revščina je po meščanskih nazorih sramota, in sicer se je morda sramovati več in ne tisti, ki bi ga morda obolžili, da jo povzroča, ali oni, ki je ne poza, čeprav je okrog njega vse obubožano. Revščina je sramota, kakrsna je bilo v starem veku delo. Razmere pa silijo čedljivo bolj tudi meščane, da se otepajo tega nazora, a brez bolečine ne gre. Če bogata obuboža, je to še vedno neke vrste senzacija in meščani na obubožanje kot na škanal. V njihovih očeh je človek še vedno vreden le toliko, kolikor ima v revži zaradi tega manj vreden. Revščina pa, ki je skrivena, ni sramota, glavno je, da si obvarujejo »ugled« da ne velja pred ljudjima za »manjvrednega«.

Marsikdo niti ne sliu, kolikšne žrtve doprinašajo meščani, da bi ohranili na zunaj videz imovitosti. Kmeti, ki premisljuje, s čem bi kupil sol, najbrž nima takih drah skrb, kot meščan, ki bi rad skril, da se je začel zatekati v zastavljalnico. Revščani mnogo bolj tožijo nad slabimi časi, kot kmetje in delavci, čeprav predvsem na raznih zborovanjih, v gostilnah in pred upniki, ki jih hočejo odpraviti z lepim zgorovom. Nikdar pa ne bo zvedel od meščana, da je moral zastaviti zlatnino ali celo perilo. Cetudi bi se obetal zlatnino ali celo perilo, da bo obubožen, dobiti pa bo zlatnino ali celo perilo. Revščani ne mogel pripraviti, da bi protestirali proti slabim časom z razcefranim oblikam. Dobro poznavajo meščane celo kmety od te strani, češ, da je meščan raje lačen kot slabo obubožen in da ima marsikdo vse na sebi, kar sploh ima. Mnogi samozavestni meščani tudi ne zapuste representančni stanovanji, dokler jih gospodar ne deložira. Marsikdo raje strada, kot da bi naj skromnejše stanovanje, ki bi ga lahko plačeval. Nekateri se tudi ne morejo odreči »državljenski obubožnosti«, někateri morajo na vsak način reprezentirati na plesih možajo hoditi na sjejee — »sejejo« navadno v gostilnah ali kavarnah. Edino v tem pogledu so se meščani najbolj izvredili tradiciji, da ne obiskujejo več glavilica in koncertov. Seveda se krha tradicija na vse črti, toda meščani si prizadevajo na vse načine, da bi ne trpel njihov ponos.

Na zunaj se slabim časim v mestih ne poznajo tako kot na deželi. Poznajo si sicer v tem, da se zbirajo v mestih čedljivo več beračev, najsi jih policija odganja, da se s takšno vmeno v lomovne občine, da v temen brezposebnosti trkajo na vrata neprestano množice mladih ljudi — vendor na zunaj začenja v mestih ne poznajo tako kot na deželi. Poznajo si sicer v tem, da se zbirajo v mestih čedljivo več beračev, najsi jih policija odganja, da se s takšno vmeno v lomovne občine, da v temen brezposebnosti trkajo na vrata neprestano množice mladih ljudi — vendor na zunaj začenja v mestih ne poznajo tako kot na deželi. Poznajo si sicer v tem, da se zbirajo v mestih čedljivo več beračev, najsi jih policija odganja, da se s takšno vmeno v lomovne občine, da v temen brezposebnosti trkajo na vrata neprestano množice mladih ljudi — vendor na zunaj začenja v mestih ne poznajo tako kot na deželi. Poznajo si sicer v tem, da se zbirajo v mestih čedljivo več beračev, najsi jih policija odganja, da se s takšno vmeno v lomovne občine, da v temen brezposebnosti trkajo na vrata neprestano množice mladih ljudi — vendor na zunaj začenja v mestih ne poznajo tako kot na deželi. Poznajo si sicer v tem, da se zbirajo v mestih čedljivo več beračev, najsi jih policija odganja, da se s takšno vmeno v lomovne občine, da v temen brezposebnosti trkajo na vrata neprestano množice mladih ljudi — vendor na zunaj začenja v mestih ne poznajo tako kot na deželi. Poznajo si sicer v tem, da se zbirajo v mestih čedljivo več beračev, najsi jih policija odganja, da se s takšno vmeno v lomovne ob

A. D. Emery: 232 Dve siroti

Roma

In videč, da hoče Peter nekaj odgovoriti, mu je zabranil to, rekoč:

Najvažnejše je, da ostaneš mirni in da po možnosti ne govorite. Mir je vam neobhodno potreben, če nočete, da bo operacija brezuspešna. Govorite vam... pa odsvetujem zato, ker vas bo naizbr tresa mrzlica, ki bi utegnila postali še hujša, če bi mnogo govorili.

Obrnjen k pomožnemu zdravniku in strežniku je pa pripomnil:

Zanesem se v polni mieri na vas. Potem se je pa znova obrnil k Peteru, rekoč:

Prenesov vas v posebno sobo, kjer boste ležali sami. Te ugodnosti so deležni bolniki zelo redko in nem, da se boste izkažali vrednega moje naklonjenosti s tem, da me boste ubogali... Sam bom pazil, da vas preneso v posebno sobo čim previdnejše.

Na zdravnikov mišljaj so odšli strežniki po nosilnici, kamor so položili Petra z vso oprednostjo.

Doktor Hebert je spremjal svojega varovanca in pazil, da so ga previdno položili na posteljo.

Tako, — je dejal, — zdaj ste priklenjeni na posteljo; to vam ne bo baš prijetno, toda našel sem sredstvo za vaše razvedrilo in prepričan sem, da boste zadovoljni.

In ker ga je Peter vprašajoče pogledal, je pripomnil:

Zvedeli boste kmalu, za kaj gre. Naenkrat pa samo želim, da si odpovedejte.

In zdravnik je po posrečeni operaciji zapustil svojega bolnika ter ga prepustil skrbnemu strežniku.

XIV.

Že prve dni po operaciji je bilo Peterovo stanje že veliko povoljno. Nobenega povoda ni bilo za bojanec; doktor Hebert je spoznal, da lahko preide na drugi del svojega načrta.

Vemo, da je bil sklenil napraviti iz Petra moža, ki bi lahko zavzel v družbi primerno mesto.

Zato je bilo pa zlasti potrebno eno: poskrbeti za njegovo izobrazbo.

Nekega jutra, ko je prišel k svojim bolnikom v bolnič, je dejal doktor Hebert Peteru:

No, zdaj si pa že fant od fare; ješ, pješ v spiš kot milijonar; toda treba bi bilo pomisliti na to, da bi zapolnil dvanaest ur dnevnih z nečem drugim in ne samo s sanjamjem, ki se suče po mojem trdnem prepričanju vedno okrog istega predmeta... Pri tem se pa redimo in krepimo... To bi zadostovalo, če bi se nameravali po odhodu iz bolnice znova posvetiti brusu... Toda tega napornega dela ne bomo več dolgo opravljali, — je pripomnil zdravnik smeje, — kajti ne bilo bi vredno truditi se z naravnanim tvoje pohabljene noge in negovanjem tvojega telesa, če bi moral zoper kričati po ulicah... Ce si mislili ostati brusači, bi bil lahko ostal šepast. Zdaj gre za to, fant, da dobiš primerno izobrazbo. Najprej — ali znaš čitati?

Nihče me ni učil, gospod doktor. Dobro... to je način govora, ki bi nedvomno pristojal brusaču; toda če boš govoril z izobraženimi ljudmi, ne boš smel požreti polovice zloga, kakor si prav kar storil.

Peter je zardel. Zdelo se je, da si ne upa več govoriti, da bi ga zdravnik znova ne karal.

Zdravnik je torej nadaljeval smeje:

Nikar tako ne zardevaj... Priznam, da ni tvoja krivda, da nisi hodil v solo, ko si bil še otrok... Toda pozneje?... Ko si prišel k pameti, mar si včasih nisi želel vedeti, kako se človek nauči gladko čitati in pisati?

Da, gospod doktor... Poskusil sem to sam... v molitveniku, ki so ga našli nekoga jutra pred cerkvijo.

Našli? Kdo? Tvoja... Območnik je in se popravil:

Frochardka?

Da.

In si zlogoval?

Črke mi je pokazal Jakob, ki je

znal čitati. In vedno, kadar sem se vrnil domov pred njim, sem vzel knjigo in poskusil spomniti se, kako je izgovoril nekatere črke. Tako sem se začel učiti... malo... zelo malo... ko sem naenkrat prenehal...

Naenkrat, je-lj?... Tako je vedno; človek ima nekaj dni najboljšo voljo; dela z vso vmeno... potem pa vrže naenkrat puško v koruz in nekoga jutra je konec njegove volje.

Ne, bilo je zvezcer, je dejal Peter otočno.

Kako to? — je vprašal zdravnik presenečeno.

Da, gospod, nekoga večera, ko smo se vrnili... ne sami... s seboj smo priveli siroto... ki smo jo bili srečali v mestu.

Luizo... lepo?

Peter je zardel in povesil oči.

In od tistega trenutka se nisi več učil čitati?... Zakaj pa ne?

Ker — ker, — je dejal Peter, — vse se je s tem v mojem življenju izpremenilo, vse je bilo postavljeno na glavo... Imel sem druge skrbi in... mnogo več, nego prej.

Začel je govoriti živahneje:

Treba je bilo delati z vlogo vnečno... ker je nas bilo več... In potem... porabil sem ves prosti čas... da sem govoril s slepim dekleton...

Da, da! — ga je prebil zdravnik, — vem, kaj hočeš reči. Puščali so vaju sama, da bi pazil na slepo siroto, ki so jo mučili; vemi to. Vem tudi dobro, da si tolazil in bodril ubogo dekle, če si le mogel. Tako si imel za čitanje malo časa.

Res je, gospod doktor... Od tistega dne se nisem več vrnil k svoji knjigi.

Globoko je vzdihnil in območnil, zdravnik je pa ta čas menda razmišljal, predno je hotel nadaljevati v izpravovanju. Kar ni se mogel odločiti, da bi pripravil svojega varovanca do popolnega priznanja. Vendar se mu je pa zdel trenutek ugoden in dejal je Peteru:

Takrat si spoznal, da so čuvstva, ki jih človek prej ni poznal, ki se pa naenkrat oglašajo, prevzamejo močno našo dušo in pretresajo srce.

Peter je zardel in oči so se mu začrkle. Zdravnikove besede so ga zadele v živo. Čutil je, da je zdravniku znana njegova tajna. Molčal je in doktor Hebert je spoznal, da se v svoji domnevni ni zmotil.

Da, — je dejal, — bivanje nesrečnega dekleta v vašem brlogu je zdramilo misli... plemenitost, čuvstva, nežnost, nagnjenja, ki so dremala v tebi.

Že je hotel izgovoriti besedo »lubitvenec«, pa je pomisli, da mora Petru priznanašati. Zadovoljil se je torej s tem, da je pripomnil:

Prav sem sluti, priatelj; in twoja nadarjenost me je napotila, da ti preskrbi učitelja.

Pravega učitelja? — ga je prebil Peter.

Da, učitelja, ki te bo najprej naučil lepo govoriti in dostojno vesti se v družbi. Za to bosta rabila samo nekaj ur, ker si nadarjen. Pozneje pa pa polagoma odkriči tvoje telesne in duševne vrline, kar imenujemo vzgoja... Razumeš to, priatelj?

znan čitati. In vedno, kadar sem se vrnil domov pred njim, sem vzel knjigo in poskusil spomniti se, kako je izgovoril nekatere črke. Tako sem se začel učiti... malo... zelo malo... ko sem naenkrat prenehal...

Naenkrat, je-lj?... Tako je vedno; človek ima nekaj dni najboljšo voljo; dela z vso vmeno... potem pa vrže naenkrat puško v koruz in nekoga jutra je konec njegove volje.

Ne, bilo je zvezcer, je dejal Peter otočno.

Kako to? — je vprašal zdravnik presenečeno.

Da, gospod, nekoga večera, ko smo se vrnili... ne sami... s seboj smo priveli siroto... ki smo jo bili srečali v mestu.

Luizo... lepo?

Peter je zardel in povesil oči.

In od tistega trenutka se nisi več učil čitati?... Zakaj pa ne?

Ker — ker, — je dejal Peter, — vse se je s tem v mojem življenju izpremenilo, vse je bilo postavljeno na glavo... Imel sem druge skrbi in... mnogo več, nego prej.

Začel je govoriti živahneje:

Treba je bilo delati z vlogo vnečno... ker je nas bilo več... In potem... porabil sem ves prosti čas... da sem govoril s slepim dekleton...

Da, da! — ga je prebil zdravnik, — vem, kaj hočeš reči. Puščali so vaju sama, da bi pazil na slepo siroto, ki so jo mučili; vemi to. Vem tudi dobro, da si tolazil in bodril ubogo dekle, če si le mogel. Tako si imel za čitanje malo časa.

Res je, gospod doktor... Od tistega dne se nisem več vrnil k svoji knjigi.

Globoko je vzdihnil in območnil, zdravnik je pa ta čas menda razmišljal, predno je hotel nadaljevati v izpravovanju. Kar ni se mogel odločiti, da bi pripravil svojega varovanca do popolnega priznanja. Vendar se mu je pa zdel trenutek ugoden in dejal je Peteru:

Takrat si spoznal, da so čuvstva, ki jih človek prej ni poznal, ki se pa naenkrat oglašajo, prevzamejo močno našo dušo in pretresajo srce.

Peter je zardel in oči so se mu začrkle. Zdravnikove besede so ga zadele v živo. Čutil je, da je zdravniku znana njegova tajna. Molčal je in doktor Hebert je spoznal, da se v svoji domnevni ni zmotil.

Da, — je dejal, — bivanje nesrečnega dekleta v vašem brlogu je zdramilo misli... plemenitost, čuvstva, nežnost, nagnjenja, ki so dremala v tebi.

Že je hotel izgovoriti besedo »lubitvenec«, pa je pomisli, da mora Petru priznanašati. Zadovoljil se je torej s tem, da je pripomnil:

Prav sem sluti, priatelj; in twoja nadarjenost me je napotila, da ti preskrbi učitelja.

Pravega učitelja? — ga je prebil Peter.

Da, učitelja, ki te bo najprej naučil lepo govoriti in dostojno vesti se v družbi. Za to bosta rabila samo nekaj ur, ker si nadarjen. Pozneje pa pa polagoma odkriči tvoje telesne in duševne vrline, kar imenujemo vzgoja... Razumeš to, priatelj?

UČITELJSKA TISKARNA V LJUBLJANI naznanja žalostno vest, da je dne 26. novembra ob 8. uri zjutraj tragično preminil gospod

Karel Kocmür

strojni stavec

Pogreb pokojnika se bo vršil v torek, 28. novembra ob 1/3. uri popoldne izpred mrtvaške veže Splošne bolnice na pokopališču k Sveti Križu.

Zvestemu in poštenemu sodelavcu budi ohranjen časten spomin!

Ljubljana, dne 27. novembra 1933.

Večni led odkriva svoje tajne

V Leningrad se je dne vrnila sovjetska ekspedicija, ki je prezimovala na rtču Čeljuskin. Arktičnemu zavodu je izročila dnevnik udeleženca Amundsenove ekspedicije na ladji »Maud« Petera Tessema. Tessem in Knudsen sta ostala v septembru 1919 v polarnih krajih in hotelu sta se napotili peš na otok Dickson, oddaljen okrog 900 km od kraja, kjer so ju bili pustili. Hotel sta zbrati vse znanstveno gradivo ekspedicije in ga spraviti na varno. Toda v naslednjih dveh letih ni bilo nobene vesti o obeh raziskovalcih. Sele leta 1921 so našli v polarnih krajih močno obžgan Knudsenovo truplo. Leta 1928 sta pa našla sovjetska geološka Uravanci v Bogičev v globoki jami na obali nasproti otoka Dicksona češki ostanki, pokriti z napol preperle oblike. V žepu pletenega telovnika sta našla zlato uro, ki je imela na pokrovku gravirano Tessemovi ime.

Tessem je imel samo še 4 km poti, pa bi bil rešen. 896 km je bil prehod po tundri in smrt ga je doletela tik

pred ciljem. V zapisniku, ki ga je naša zdaj sovjetska ekspedicija, je tudi koncept prvega dela Amundsenovega poročila z dne 17. aprila 1919. Zapisnik obsega tudi opis poti s sanmi na otok Aleksej in dalje na rtč Celjuskin v času od 11. do 13. maja 1919, zapiske o vremenu, opis lovov itd. Vse to je bodo ohranjeno in pomeni veliko obogatitev sovjetskega Arktičnega zavoda.

Stalinova slava

Ob 16 letnici ruske revolucije je bila Stalinova slika skoraj v vsakem izložbenem oknu moskovskih in leningrajskih trgovin, pa tudi okna mnogih privatnih hiš so bila okrašena z njim. A ne samo Moskva in Leningrad, temveč tudi vsa druga večja ruska mesta so počastila Stalina ob 16 letnici revolucije. Iz tega se vidi, da je Stalin v Rusiji mnogo bolj priljubljen, kakor je bil njegov prednik Lenin in kakor je glavni apostol komunizma Karl Marx.

Na glavnem prometni žili Moskve, na ulici Gorkega, poprej Tverski ulici, so našeli v izložbah 295 slik. Od teh so bile 103 Stalinove, dočim jih je imel Lenin samo 58. Takoj pa njim je bil Kaganovič, najoznajnejši Stalinov sotrudnik,

Vsem sorodnikom, priateljem in znancem javljamo žalostno vest, da je naš dobrí oče

JANEZ NOVAK

po dolgi mukapolni bolezni, v 84. letu starosti, v Gospodu preminul.

Pogreb pokojnega se bo vršil dne 28. t. m. ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti, Vič št. 27, na pokopališče na Viču.

ZALUJOČA RODBINA.

PRODAM

MOTORJE in druge stroje kupuje in prodaja Haker, Novi Sad, Sremška 4. 4592

PUH ZA PERNICE

in beli Din 230-, sivi puh Din 140-, lepo perje po Din 25.-35., 56., 95., 180.-kg, puhanje oseje po naroci najceneje izvršuje RUDOLF SEVER, Ljubljana, Marijin trg 2. 70/L

NEPREMICE